

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Natura, paucis contenta

urn:nbn:de:bsz:31-101049

SAepe, ut stupendum divina provi-
dentia opus, tacitus mecum miratus
sum diversam alimentorum rationem,
quam Deus, pro re natâ, mortalibus
dispensat. Non raro operi rustico aut
mechanico intentum aliquê, non minori
delectatione quam stupore, intuitus sum
atrum panem cum additamêto vilis ali-
cuius obsonij vorantem, tantamq, imo
longe majorem, nō dico voluptatem inde
percipere, verum etiam multo validio-
rem à frugali isto prandio consurgere,
atque inflatus aliquis, & se vix capiens
venter ab innumeris gula irritamentis
redire solet. Nonne indies videmus te-
nuiorum liberos contra injuriam aëris
satis malè instructos, parco insuper victu
nutritos, pingues esse ac nitidos? Lau-
tiorum contra filios molliter, & cū curâ,
habitos, dubia plerumque valetudinis,
cū medicorum pharmacis indies con-
flictari? Hac contemplatus, quis non ex-
clamet, non pane, sed Dei potentiâ vi-
vere hominê? & propterea superfluum esse,
tanto apparatu corpusculum hoc sagina-
re, cui enim id bono, nisi ut mox vermes
pinguiori escâ pascamus?

BERN. DE CONS.

SI, quod natura satis est, replere in-
digentiam velis, nihil est quod for-
tuna affluentiam petas: paucis mini-
mū, natura contenta est, cuius satie-
tatem, si superfluis velis urgere, aut

Ick hebbe menichmael, als een sonderlinge
werck van Godes goedicheyt, in mijn selfs
overleydt de bysondere maniere van voetsel,
die des selfs milde handt, yder na sijn ghele-
gentheyt, bescheydenlick uytdeelt. Wie en
sieter niet met een verwonderende vermake-
lickheyt hier een landtman van sijn ploegh,
daer een ambachtsman van sijn handtwerck
aflaten, ende een stuck kafen-broot, ofte ande-
re slechte spijs inde handt nemen, ende daer
van, niet alleenlijck so meughlijck eten, als of
den smaeck van alle leckernyen daer in ver-
borghen laghe, maer selfs veel beter ghehart
daer van opstaen, als dese, die van alle koste-
lijcke spijs de volheyt voor hun hebbêde ge-
hadt, door het opspannen van haren buyck,
beyde kelder en spinde haer ampt schijnê ont-
nomen te hebben. Wie en sieter niet, met ge-
lijcke bedenckinge, der schameler luyden kin-
derkens dunnekens gekleet, met harde kost ge-
spijs, rondom een kouden heert genoechelic-
ken spelen, ofte vet en welgedaen daer henen
springen, daer middeler-tijt de kinderê vande
rijcke luyden, met groote kost en sorghe sacht-
jens en wermkens obgetogen, als ondergeble-
vene quele-balcxkens deerlijck op den hals
werden heen gedragen? Moeten wy, dit sien-
de, met vollen monde niet segghen, dat den
mensche alleene uyt den broode niet en leeft,
maer uyt, ende vande rijcke handt Godes? En
tselve alsoo zijnde, waerom soo seer op den
mont gepast, anders dan om de wormen een
vetter aes voor te legghen? De bedenckinge
des doots, gelijkse andere gebreken inbindt,
soo kanse oock stichtelijck ghebruyckt werden
tot betoominghe vande gulsicheydt.

*injucundum quod infuderis, fiet, aus
noxium.*

PROVERB. 27. 7.

AL'ame qui a faim, toute chose
amere est douce.

AMISSA